

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. évi január hó 6. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2009. évi május hó 14. napján kihirdetett 6. B.346/2007/23. számú ítéletének I. rendű és III. rendű vádlottak vonatkozásában 1 rb. hivatali visszaélés büntette, IV. rendű és V. rendű vádlottak vonatkozásában 1 rb. vesztegetés büntette, VI. rendű vádlott vonatkozásában pedig 2 rendbeli vesztegetés büntette miatt emelt vád alóli felmentő rendelkezését hatályon kívül helyezi, és az e bűncselekmények miatt indult eljárást megszünteti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Indokolás:

A megismételt eljárás keretében hozott fenti számú ügyben a megyei bíróság I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. közokirat-hamisítás büntetében, mint társtettest, 1 rb. közokirat-hamisítás büntetében, mint bűnsegédet, 10 rb. szerzői jogok megsértésének vétségében és 1 rb. jövedékkel visszaélés vétségében, ezért halmazati büntetésül 1 év börtönre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetére az I. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámításáról. Egyidejűleg az I. rendű vádlottat az ellene 1 rb. hivatali visszaélés büntette és 4 rb. felbujtóként elkövetett vesztegetés büntette miatt emelt vád alól felmentette.

III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. lőszerral visszaélés vétségében, ezért őt 200 napi tétel, napi tételenként 200 forint, összesen 40 000 forint pénzbüntetésre ítélte, melybe beleszámítani rendelte a III. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

Egyidejűleg a III. rendű vádlottat az ellene 1 rb. hivatali visszaélés büntette és 1 rb. vesztegetés büntette miatt emelt vád alól felmentette.

IV. rendű vádlottat az ellene 2 rb. vesztegetés büntette, V. rendű vádlottat az ellene 3 rb. vesztegetés büntette és 12 rb. szerzői jogok megsértésének vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

VI. rendű vádlottat az ellene 4 rb. vesztegetés büntette miatt emelt vád alól felmentette.

VII. rendű vádlottat az ellene 2 rb. vesztegetés büntette, 1 rb. jövedékkel visszaélés büntette és 1 rb. adócsalás büntette, VIII. rendű vádlottat az ellene 2 rb. felbujtóként elkövetett vesztegetés büntette miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt dolgokról valamint a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

Az ügyész valamennyi vádlott terhére felmentésük, illetve részbeni felmentéseik miatt, III. rendű vádlottra nézve egyben téves minősítés, és valamennyi vádlottra súlyosítás céljából fellebbezett. Az I. rendű vádlott és védője enyhítés végett éltek jogorvoslattal, a III. rendű vádlott védője a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül, a felmentő rendelkezés tudomásulvétele mellett a bűnösség megállapítása ellen terjesztett elő perorvoslatot.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf. 295/2009/1-II. számú átiratában I. rendű vádlott tekintetében az ügyészi fellebbezést módosítással, súlyosítás, és a hivatali visszaélés büntette tárgyában hozott részbeni felmentő rendelkezés mellőzése végett tartotta fenn, míg a felbujtóként hivatalos személy által fontosabb ügyben kötelességszegéssel elkövetett 4 rb. vesztegetés büntette vonatkozásában hozott felmentő rendelkezések tárgyában bejelentett fellebbezést visszavonta. III. rendű vádlott tekintetében az ügyészi fellebbezést módosítással, 1 rb. hivatali visszaélés büntette tárgyában hozott felmentő rendelkezés mellőzése végett tartotta fenn, míg a hivatalos személy által fontosabb ügyben kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette tárgyában hozott további felmentő rendelkezés támadását illetően azt visszavonta. IV. rendű, . rendű és VI. rendű vádlottak vonatkozásában az ügyészi fellebbezést módosítással, a felmentő rendelkezések rendbeliségének helyesbítése végett tartotta fenn, de a felmentést támadó tartalmukat visszavonta. VII. rendű és VIII. rendű vádlottak vonatkozásában a felmentésük miatt bejelentett ügyészi fellebbezéseket visszavonta.

Erre tekintettel az ítélet VII. rendű és VIII. rendű vádlottak tekintetében első fokon jogerőre emelkedett. Ugyancsak jogerőre emelkedett az I. rendű vádlottat érintő 4 rb. felbujtóként hivatalos személy által fontosabb ügyben kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és a III. rendű vádlottat érintő 1 rb. hivatalos személy által fontosabb ügyben kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette tárgyában hozott felmentő rendelkezés.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint szükségtelen, illetve téves felmentő rendelkezések kerültek az ítéletbe az I., III., IV., V. és VI. rendű vádlottak vonatkozásában, illetve az I. és III. rendű vádlott vonatkozásában az 1/A tényállás feltüntetése is indokolatlan.

Mivel az elsőfokú bíróság nem volt arra figyelemmel, hogy a hatályon kívül helyezést megelőző elsőfokú ítéletben az 1/A tényállásban írt cselekmény vonatkozásában az I. és III. rendű vádlottakra nézve felmentő ítéleti rendelkezés született, amelyet perorvoslattal senki nem támadott, így ebben a vonatkozásban a Be. 348. § (2) bekezdése szerint részjogerő állt be. Erre tekintettel nem csak 1 rb. hivatali visszaélés büntetében való felmentő rendelkezés meghozatala, hanem a tényállás vizsgálata és az ítéletben való feltüntetése is indokolatlan volt. Hasonlóan szükségtelen felmentő rendelkezések születtek IV., V. és VI. rendű vádlottakra nézve a 3. tényállással kapcsolatban, tekintve, hogy nevezettek vonatkozásában a megismétlést megelőző elsőfokú eljárásban ezen tényállás részre vonatkozóan felmentő rendelkezés született. Így IV. és V. rendű vádlottakkal szemben 1-1 rb., míg VI. rendű vádlottal szemben 2 rb. felmentő rendelkezés meghozatala a vesztegetés büntette tárgyában ugyancsak a Be. 348. §. (2) bekezdése szerinti részjogerőre figyelemmel indokolatlan volt. Mindezeket összefoglalva indítványozta, hogy az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét az I. és III. rendű vádlottakra nézve változtassa meg. A kiszabott büntetéseiket súlyosítsa, tekintetükben az 1 rb. hivatali visszaélés büntette tárgyában hozott felmentő rendelkezéseket, valamint az ezekre vonatkozó tényállás feltüntetését mellőzze, a IV. és V. rendű vádlottak vonatkozásában 1-1 rb. hivatalos személy által fontosabb ügyben kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette, a VI. rendű vádlott vonatkozásában pedig 2 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette tárgyában hozó felmentő rendelkezéseket mellőzze.

A megyei bíróság azzal indokolta a fellebbviteli főügyészség által tévesnek illetve feleslegesnek tartott felmentő rendelkezések meghozatalát, hogy igaz ugyan, hogy a korábbi perorvoslat e tényállásokban írott magatartásokat külön nem támadta, azonban általánosságban a vádlottak terhére fellebbezést jelentettek be, sőt a megismételt eljárás során a főügyészség képviselője a vádat valamennyi tényállási pont vonatkozásában fenntartotta.

Így szükséges volt az érintett tényállások megállapítása és a szóban forgó felmentő ítéleti rendelkezések meghozatala.

A bejelentett fellebbezések folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be.349.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában felülbírálta.

felülbírálat során megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le.

Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a lényeges bizonyítékokat beszerezte és megfelelő alapossággal értékelte.

Figyelemmel volt a Debreceni Ítélőtábla hatályon kívül helyező végzésében foglaltakra valamint a Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága 2/2007(I.24.) AB Határozatának azon kötelező rendelkezésére, hogy a Be. 206.§. (3) bekezdésének 2006. június 30-ig hatályon szövege a jelenlegi ügyben nem alkalmazható.

Ezek alapján helyesen döntött úgy, hogy a nyomozást megelőzően bírói engedéllyel, bűnüldözési célból végzett titkos információgyűjtés anyagát a bizonyítékok közül kirekeszti, továbbá az ezekre tett korábbi vádlotti vallomásokat is.

Megalapozott, hibáktól és hiányosságoktól mentes tényállást állapított meg, mely a Be. 351.§ (1) bekezdés szerint a másodfokú eljárásban is irányadó. Mellőzi azonban az ítéletábra az I/a. tényállási részt, a lentebb kifejtettek miatt.

Az első fokú bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességében is a logika szabályainak megfelelően értékelte, részletesen számot adott arról, hogy milyen okok folytán, mely bizonyítékokra alapította a tényeket és melyeket vetette el a tényállás megállapítása során. Indokolási kötelezettségét a szükséges körben teljesítette.

A megállapított tényállásból helyesen vont következtetést valamennyi vádlott bűnösségére és a bűncselekmények minősítése is helyes. Így az ítéletábra nem osztja a III.r. vádlott védőjének azon álláspontját, mely szerint e vádlott nem valósította meg a lőszerezéssel visszaélés vétségét. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott cselekményével kapcsolatosan megállapítható a társadalomra veszélyesség.

A megyei bíróság helyesen vette számba és megfelelő súllyal értékelte az enyhítő és súlyosító körülményeket.

Az általa kiszabott büntetések alkalmasak azoknak a Btk.37.§-ában írt céljai elérésére és megfelelnek a 83.§-ban írt büntetés kiszabási elveknek is.

Nem ért egyet az ítéletábra azon ügyész állásponttal, mely szerint a megyei bíróság nem adta kellő indokát a III.r. vádlott esetében az enyhítő rendelkezések alkalmazásának.

Mindezek alapján sem a büntetések enyhítésére sem pedig azok súlyosítására nem látott kellő alapot.

A főügyészség által szükségtelennek ítélt felmentő rendelkezések vonatkozásában az ítéletábra a következőkre mutat rá.

Helyes a megyei bíróság hivatkozása, miszerint a megyei főügyészség a vádat valamennyi tényállási pont vonatkozásában fenntartotta, így szükséges volt ezen cselekményekre nézve is ítéleti rendelkezés hozatala. Tévedett azonban akkor, amikor tényállást állapított meg ezek vonatkozásában és felmentő rendelkezést hozott. E cselekmények ugyanis már jogerősen elbírálásra kerültek, így a Be. 332.§-ának e szakasz (1) bekezdésének c) pontja alapján vonatkozásukban megszüntetésnek van helye. Ezért az ítéletábra a felmentő rendelkezéseket hatályon kívül helyezte és I.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában 1 rb. hivatali visszaélés büntette, IV. és V.r. vádlottak vonatkozásában 1 rb. vesztegetés büntette, VI.r. vádlott vonatkozásában pedig 2 rb. vesztegetés büntette miatt indult eljárást megszüntette, és ugyanezen okból mellőzte az I/a. tényállási részt.

A fentiekre figyelemmel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a szükséges részben a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg helyes részeit a Be. 371.§ (1) bekezdés alkalmazásával helyben hagyta.

Debrecen, 2010. január 6.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

. Gömöri Olivér sk.
a tanács tagja-előadó

dr. Háger Tamás sk.
a tanács tagja

Záradék! A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2009. évi május hó 14. napján kihirdetett 6. B.346/2007/23. számú ítélete a fellebbezéssel érintett I., III.r., IV., V.r., VI.r. vádlottak vonatkozásában a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2010. január 6.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke